

تحزب در اسلام با تحزب در غرب تفاوت ایدئولوژیک و ماهوی دارد

یک استاد دانشگاه تهران با اشاره به اینکه در اسلام از غیبت و تهمت و دروغ و خیانت در امانت نهی شده و این رذایل مذموم شمرده می شود ...

یک استاد دانشگاه تهران :

تحزب در اسلام با تحزب در غرب تفاوت ایدئولوژیک و ماهوی دارد

یک استاد دانشگاه تهران با اشاره به اینکه در اسلام از غیبت و تهمت و دروغ و خیانت در امانت نهی شده و این رذایل مذموم شمرده می شود و نفوذ فضایل اخلاقی در افراد و در بین مقامات باعث تفاوت احزاب در نظام اسلامی با تحزب در غرب شده است گفت: از اینرو تحزب در اسلام با تحزب در غرب تفاوت ایدئولوژیک و ماهوی دارد دکتر بهرام امیر احمدیان در مورد تحزب در نظام اسلامی به خبرنگار مهر گفت: این مسئله خیلی پیچیده ای است. در ایران حکومتی به نام جمهوری اسلامی داریم که مبتنی بر دموکراسی یا همان مردمسالاری دینی است که در چارچوب کشوری که با نظام جمهوری اسلامی اداره می شود شکل گرفته است. در اینجا پارلمان و هیئت حاکمه و تفکیک قوا بر اساس قانون اساسی شکل گرفته بنابراین احزاب می توانند تشکیل شوند. کما اینکه در آغاز برقراری جمهوری اسلامی احزابی شکل گرفتند.

این استاد دانشگاه تهران افزود: ولی به جهت نبود ساختارهای معین و منظم سیاسی که بتواند وظایف احزاب را کامل تعریف کند و مانند احزاب دموکراسی ها در غرب شود حزب به وجود نیامد. یعنی احزاب در اینجا نمی توانند با همدیگر به طور کامل تساهل و تسامح داشته باشند و در کنار یکدیگر کار کنند. وقتی حکومت مردم سالاری دینی است و در اندیشه بنیانگذار جمهوری اسلامی میزان رأی ملت است اینجاست که جمهوریت نقش پیدا می کند. مردم چگونه می خواهند رأی بدهند باید در قالب تشکل ها و یک ثبات سیاسی رهنمون باشد که به آن حزب می گوئیم.

امیر احمدیان تصریح کرد: حزب در جمهوری اسلامی مبتنی بر چارچوبی است که در قانون اساسی تعیین شده است و برای اینکه قانون اساسی جمهوری اسلامی مبتنی بر شعائر دینی است و شورای نگهبان از تصویب قوانینی که با دین مبین اسلام مغایرت داشته باشد جلوگیری می کند. بنابراین احزابی شکل می گیرند بر مبنای عرف و عادت که در شعائر دینی وجود دارد هستند. بنابراین مانند احزاب کشورهای دیگر اینجا حزب نداریم. احزاب کشورهای غربی فاقد اخلاق اسلامی و ارزشهای دینی هستند در حالیکه در اینجا حزب در جهت منافع مردم و رضای خدا تشکیل می شود. در اینجا احزاب نمی توانند به هم خیانت کنند یا نارو بزنند یا از همدیگر غیبت کنند یا به هم تهمت بزنند و مشی سیاسی اشان را به اخلاق و ارزشهای دینی ترجیح دهند در حالیکه در غرب همه این چیزها وجود دارد. بنابراین مردم سالاری دینی و تحزب در ایران محدودیت هایی دارد که احزاب را محدود می کند.

امیر احمدیان در مورد اینکه اگر افراد عضو یک حزب احساس کنند که در تصمیم گیری در مورد یک موضوع خاص منافع مردم به خوبی حاصل نمی شود آیا می توانند از آن عدول کنند و در این حالت تشخیص افراد در مسئولیت سیاسی اولویت دارد یا نگاه جریان سیاسی و حزب، گفت: وقتی حزب شد دیگر مسئولیت فردی نیست بلکه مسئولیت جمعی است. آن احزاب ساختاری دارند که کنگره هایشان هستند. آنوقت در هیئت مدیره که دبیرخانه آن حزب است تصمیم گیری می شود بنابراین تصمیمات نه به فرد بلکه به اجماع جمع گذاشته می شود. در کنگره ها تصمیم جمعی اتخاذ می شود. بنابراین وقتی صحبت از حزب می کنیم دیگر صحبت از فرد نباید کرد حتی دبیر کل هم وقتی سخن می گوید به عنوان سخنگوی حزب است.

استاد دانشگاه تهران تصریح کرد: بنابراین خطای افراد در حزب به پای افراد گذاشته نمی شود بلکه ساختار حزب است که مسئولیت را می پذیرد و برای اینکه دبیر کل مسئولیت اداره حزب را بر عهده دارد او استعفا می دهد و می گوید اشتباه کرده ایم و کسی دیگر روی کار می آید.

این نویسنده و محقق در مورد اینکه تعهدات و مسئولیت های سیاسی در نظام سیاسی اسلام چه تفاوتی با تعهدات سیاسی سیستم حزبی در غرب دارد هم یادآور شد: در اینجا برای اینکه حکومت بر اساس دین اسلام شکل گرفته بنابراین تعهداتی که سازمان های مردم نهاد و احزاب دارند هر چند که احزاب قدرتمندی نداریم اینها همه در خط دین مبین اسلام و آموزه های دینی ما هستند و در اینجا مانند غرب زدو بندهای سیاسی دیده نمی شود اینجا منافع ملت در گروی تأمین منافع دینی و در گروی ثبات جمهوری اسلامی به عنوان کشوری که مبتنی بر قرآن و سنت پیامبر است می باشد. از این جهت احزاب در جمهوری اسلامی ایران با تحزب در غرب تفاوت ایدئولوژیک و ماهوی دارند. در غرب احزاب به آن صورت احساس تعهد نمی کنند که اخلاق و ارزش های دینی را رعایت کنند بلکه در صدد حذف یکدیگر برمی آیند گاهی چنان همدیگر را تخطئه و بی آبرو می کنند که در شأن نظام جمهوری اسلامی نیست که نهادهای اجتماعی و مردم نهاد بخواهند اینگونه همدیگر را بی آبرو کنند. در اسلام از غیبت و تهمت و دروغ و خیانت در امانت نهی

شده و این رذایل مذموم شمرده می شود و نفوذ فضایل اخلاقی در افراد و در بین مقامات باعث تفاوت احزاب در نظام اسلامی با تحزب در غرب شده است.